

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

TAX/ΜΕΙΟ ΚΟΙΤΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ

Αρ. Αδείας
01-1323

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ίωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
*Όργανο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 – Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 60ο – ΤΕΥΧΟΣ 626 ●
● ΜΑΪΟΣ 2017 ●

● «Ίδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ίωάν. α' 29) ●

Δόξα μας ἡ Ἀνάληψις

*Άγκυρα ἀσφαλῆς καὶ βεβαία

Κρατᾶμε καλά τὴν ἐλπίδα. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει γιὰ τὴν ἐλπίδα, γι' αὐτὴ τὴ γλυκεῖα λέξι καὶ πρᾶξι: «Τὴν ἐλπίδα ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος» (Ἑβρ. στ' 19).

Τὸ καράβι τῆς ζωῆς μας ἔχει ἄγκυρα τὴν ἐλπίδα. Μὲ τὴ διαφορά, ὅτι ἡ δικὴ μας ἄγκυρα δὲν εἶναι ριγμένη στό βᾶθος τῆς θάλασσης, ἀλλ' εἶναι ριγμένη στό ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου τὰ βάθη τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ. Ἡ δικὴ μας ἄγκυρα δὲν εἶναι γαντζωμένη στό βράχια. Εἶναι γαντζωμένη στήν ἀπείρως στερεώτερη βουλή καὶ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἐλπίδα μας δὲν εἶναι «θά γίνῃ; δὲν θά γίνῃ; ἄς ἐλπίζουμε ὅτι θά γίνῃ!». Εἶναι «ἀσφαλῆς τε καὶ βεβαία καὶ εἰσερχομένη εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος».

● Εἴμαστε στόν οὐρανό μέσω τῆς ἐλπίδας! Ἐχει μπῆ ἡ ἐλπίδα. Θά μποῦμε καὶ μεῖς, ἂν μείνουμε πιασμένοι καλά στήν ἐλπίδα. Καί τό δέσιμο μέ τὴν ἀλυσίδα τῆς οὐράνιας ἐλπίδας εἶναι ἡ ἀκλόνητη πίστις καὶ τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης. Καί ἂν ἁμαρτήσουμε (καὶ ἁμαρτάνουμε καθημερινά πολύ), ἡ ἐπανασύνδεσίς μας μ' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα γίνεται μέ τὴ μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγησι.

● Εἴμαστε στόν οὐρανό μέσω τῆς ἐλπίδας! Ἡ ἐλπίδα μας εἶναι ὁ Χριστός. Καί ὁ Χριστός εἶναι στόν Οὐρανό. Μαζί μας εἶναι στόν Οὐρανό μέ τὴν Ἀνάληψί Του. Ὡς Θεάνθρωπος εἶναι.

Ἀπό τὴν Ἀποστολικὴ ἐποχὴ ἦταν ζωντανὴ αὐτὴ ἡ εἰκόνα: Ὁ Χριστός, ἡ ἐλπίδα μας, καὶ μεῖς δεμένοι (γαντζωμένοι) πάνω σ' Αὐτόν: «*Ἀδιαλείπτως προσκαρτερώμεν τῇ ἐλπίδι ἡμῶν καὶ τῷ ἄρραβῶνι τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν, ὅς ἐστι Χριστός Ἰησοῦς, ὅς ἀνήνεγκεν ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας τῷ ἰδίῳ σώματι ἐπὶ τὸ ξύλον, ὅς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδέ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ἀλλὰ δι' ἡμᾶς, ἵνα ζήσωμεν ἐν αὐτῷ, πάντα ὑπέμεινεν*» (Πολύκαρπος Σμύρνης, «Πρὸς Φιλιππησίους», 8,1). Μετὰ φρασῆς: Ἀδιάλειπτα ἄς προσκαρτερήσουμε, βασι-

σμένοι στην έλπίδα μας και στον άραβώνα της δικαιοσύας μας, πού είναι ο Ίησους Χριστός, Αυτός, πού προσέφερε τίς άμαρτίες μας στό ίδιο Του τό Σώμα πάνω στό Ξύλο του Σταυρου, Αυτός, πού δέν έκανε ποτέ άμαρτία και δέν βρέθηκε κακός λόγος στό στόμα Του. Για μάς όμως, για νά ζήσουμε έμεις, υπέφερε Έκείνος τά πάντα.

● Εΐμαστε στον ούρανό μέσω της έλπίδας, της ένυπόστατης Έλπίδας, του αναληφθέντος Ίησου Χριστού!

Η σκιά μας συνήθως πηγαίνει πίσω μας, όταν τον ήλιο τον έχουμε μπροστά μας. Και είναι αναπόσπαστη μέ την ύπαρξί μας ή σκιά μας. Η έλπίδα μας πηγαίνει μπροστά μας, γιατί ο Ήλιος της θεανθρώπινης Άγάπης ρίχνει τίς ακτίνες Του πάνω μας. Και δέν γίνεται νά χωριστούμε από την έλπίδα.

● Εΐμαστε δεμένοι μέ την έλπίδα!

Γιά μάς ο Μεσσίας στον Ούρανό

● Βρισκόμαστε ακόμα στή γή. Και όμως μέ την έλπίδα βρισκόμαστε και στον ούρανό. Λέει ο ιερός Χρυσόστομος: «*Έν τῷ κόσμῳ ἔτι ὄντας καί οὐδέπω μεταστάντας τοῦ βίου, δείκνυσιν ἤδη ὄντας ἐν τοῖς ἐπηγγελμένοις. Διά γάρ τῆς ἐλπίδος ἤδη ἐν τῷ οὐρανῷ ἐσμεν*» (Ε. Π.Ε. 24,476). Μετάφρασις: Βρισκόμαστε ακόμα στον κόσμο. Δέν άναχωρήσαμε ακόμα άπ' αυτή τή ζωή. Και όμως δείχνει ν' άπολαμβάνουμε ἤδη τίς ύποσχέσεις, διότι διά μέσου της έλπίδας βρισκόμαστε στον ούρανό.

● Τό σκάφος της ζωής μας χτυπιέται όποσδήποτε από τά κύματα. Άλλά δέν πρέπει νά «περιφέρεται», νά παρασύρεται, και νά «κλυδωνίζεται παντί άνέμῳ της διδασκαλίας» (Έφεσ. δ' 14).

Δέν δικαιολογούμαστε νά προσέχουμε ποικίλες διδασκαλίες, ξένες προς τό εὐαγγέλιο της Άλήθειας. Κανέννας συνετός καπετάνιος δέν εκθέτει τό πλοίο του σέ θύελλες και τυφώνες. Άν έρθουν, άγωνίζεται νά όδηγήσει τό σκάφος του σταθερά στό λιμάνι. Άλλά και δέν ά-

νοίγεται βαθειά, όταν ξέρη ότι θά κινδυνεύσει άμεσα. Δέν σηκώνει άγκυρα.

Άγκυροβολημένο τό καράβι της ζωής μας. ΆΟχι μέ την έννοια, ότι μένει άκίνητο, αλλά μέ την έννοια, ότι «κλυδωνίζεται, άλλ' οὐ καταποντίζεται».

Νά μή χάσουμε την έλπίδα!

Πιασμένοι γερά από την άλυσίδα της, άνεβαίνουμε μαζί της ψηλά. Φαντασθήτε κάποιον νά είναι πολύ γερά πιασμένος από σκοινί ενός άνυψωτικού μηχανήματος, πού τον άνεβάζει σταθερά από τό γκρεμό, όπου είχε καταπέσει. Όλοι του φωνάζουν:

—*Κράτα γερά! Σφιχτά τά χέρια σου! Μή λυθής από τό σκοινί!*

Μά ξαφνικά ζαλίζεται. Χάνει τίς δυνάμεις του. Παραλύουν τά χέρια του. Άφήνει τό σκοινί. Πέφτει ξανά στό γκρεμό. Και αυτή τή φορά πέφτει μέ δύναμι. Συντρίβεται. Πέφτει στην άβυσσο.

● Πιάσου καλά! Τό κόκκινο σκοινί, ο Σταυρός του Χριστού, αυτή ή ασφαλής άγκυρα, αυτή ή μεγάλη και βεβαία έλπίδα, μάς άνυψώνει. Εΐχαμε βυθιστή «έν λάκκῳ κατωτάτῳ» (Ψαλμ. 87,6). Μας φωνάζουν οι άγγελοι και οι άγιοι:

—*Πιάσου καλά! Κρατήσου! Μήν άποκάμης. Σίγουρα μέ τό Σταυρό θ' άνεβής και σύ ψηλά. Υποσχέθηκε: «Πάντας έλκύσω προς έμαντόν» (Ιωάν. ιβ' 32).*

Έρχονται στιγμές δύσκολες. Η ζάλη των βιοτικῶν και ή παραζάλη των πειρασμῶν προσπαθοῦν νά χαλαρώσουν τον άγώνα μας. Άλλοίμονο, άν ξεχαστούμε! Άν άποδυναμώση ή σχέση μας μέ τή χάρι του Σταυρου! Άλλοίμονο, άν σβήση ή έλπίδα!

● Ό κόσμος για κάθε μία από τίς μικρές έλπίδες λέει: «*Η έλπίδα πεθαίνει τελευταία*».

● Ό χριστιανός πιστεύει: «*Η έλπίδα δέν πεθαίνει ποτέ*». «*Η έλπίς οὐ καταίσχύνει*» (Ρωμ. ε' 5).

Πρόδρομός μας ο Ίησους

Στον ούρανό δέν «είσηλθε», δέν μπήκε κάποια άπλῶς άφηρημένη έλπίδα.

Δέν πέταξε τό πράσινο πουλί τῆς ἐλπίδας. Εἰσήλθε, μπῆκε ἡ Σαρκωμένη Ἐλπίδα, ἡ Σταυρωμένη ἐλπίδα, ἡ Ἀναστημένη ἐλπίδα, πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

• Ὄταν κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό, ἦρθε νά φορέση τή στολή Του, γιά νά δώση τή μάχη κατά τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ. Ντύθηκε τήν ἀνθρώπινη φύσι. Ντύθηκε τή σάρκα τή δική μας, πονεμένη, ματωμένη, πληγωμένη, πικραμένη, ἀλλ' ὄχι ἀμαρτωλή. Ντύθηκε τή στολή τῆς ἀνθρωπότητας, γιά νά τελέση τή λειτουργία τοῦ Σταυροῦ καί νά γίνῃ Ἀρχιερέας.

• Ὄταν ἔφυγε ἀπό τή γῆ καί ἀνελήφθηκε στούς οὐρανοῦς, ἔδωσε εἰσιτήριο εἰσόδου γιά τά οὐράνια βασιλεία, στόν ἀνθρωπο. Μπῆκε ὁ ἀνθρωπος στή δόξα τοῦ οὐρανοῦ. Πῶς; Μπῆκε προδρομικά.

Μπῆκε ὁ Πρόδρομός μας. Ἔτσι τονίζεται στό μεγαλειώδη καί τόσο παρήγορο στίχο: «Πρόδρομος ὑπέρ ἡμῶν εἰσήλθεν Ἰησοῦς, κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεύς γενόμενος εἰς τόν αἰῶνα» (Ἐβρ. στ' 20).

• Πρόδρομος τοῦ Χριστοῦ ὁ Ἰωάννης, ἀλλ' ὁ Ἰωάννης δέν ἦταν Χριστός. Πρόδρομος τοῦ ἀνθρώπου ὁ Χριστός, ἀλλ' ὁ Χριστός ἦταν καί ἀνθρωπος.

Πῶς ἀνέβηκε ὁ Χριστός στόν οὐρανό; Ὡς Ἰησοῦς. Ὡς Σωτήρας. Ἀνέβηκε ὄχι μόνο πρόδρομος «ἡμῶν». Κάτι τέτοιο θά σήμαινε:

— Ἐγὼ πηγαίνω. Ἄν θέλετε καί σεῖς, ἐλάτε. Ἐγὼ ἀνέβηκα. Ἄν μπορήτε καί σεῖς, ἀνεβήτε. Ἐγὼ μπῆκα. Ἄν ἐπιθυμῆτε καί σεῖς, μπῆτε πίσω ἀπό μένα.

Ὅχι ὡς πρόδρομος ἀπλῶς «ἡμῶν», ἀλλ' ὡς «πρόδρομος ὑπέρ ἡμῶν». Πρόδρομος, πού ἐργάζεται γιά τή δική μας εἴσοδο στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Τό «πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον» (Ἰωάν. ιδ' 2), δέν σημαίνει ἀπλῶς, ὅτι πῆγε νά ἐτοιμάσῃ τόν τόπο γιά μᾶς, ἀλλά νά ἐργαστῆ γιά νά μπορέσουμε νά εἰσέλθουμε.

• Πῶς εἶναι πρόδρομος «ὑπέρ ἡμῶν»; Συνεχίζει τήν προσφορά Του. Εἶναι Ἀρχιερεύς «εἰς τόν αἰῶνα κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ». Μυστηριώδες πρόσωπο ὁ

Μελχισεδέκ. Μυστηριώδης καί ἡ διαχρονική προσφορά τοῦ δικοῦ μας Ἀρχιερέα στόν οὐρανό. Προσφέρει καί προσφέρεται καί προσδέχεται γιά ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ὅλων τῶν αἰῶνων.

Ἄλλος Ἀρχιερέας, διαφορετικός ἀπό τοὺς ἄλλους, βρίσκεται στό ὕψος τοῦ Γολγοθᾶ, ἀλλά καί στό ὕψος τοῦ Οὐρανοῦ. Διαφορετική ἡ θυσία Του. Ὁ ἴδιος θυσιάζεται.

• Ἐκεῖνος προσφέρει τόν ἑαυτό Του, «ἐντυγχάνει ὑπέρ ἡμῶν», γιά νά πετύχουμε ἐμεῖς «τῶν ἐπηγγελμένων ἀγαθῶν», γιά νά κερδίσουμε τά ἐπουράνια ἀγαθά τῆς αἰωνιότητος. Ἄλλ' ὄχι χωρὶς νά συμβάλουμε καί μεῖς μέ τή δική μας θυσία.

Μέ μᾶς καί μαζί μέ μᾶς

Καί ὅπως διαφέρει τοῦ Χριστοῦ ἡ θυσία ἀπό τίς προτυπωτικές θυσίες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἔτσι διαφέρουν καί οἱ δικές μας θυσίες. Δέν θυσιάζουμε τυπικά. Θυσιάζουμε οὐσιαστικά. Θυσιάζουμε πράγματα, πού μᾶς στοιχίζουν, τόν ἐγωισμό, τή σαρκικότητα, τήν ἐκδικητικότητα, τό θυμό, τή φιλαργυρία...

• Πρόδρομος γιά μᾶς ὁ Χριστός! Ὅχι ἀπλῶς ἀνοιξε δρόμο. Μᾶς πῆρε μαζί Του στόν Οὐρανό. Ὅ,τι ἔκανε ὁ Χριστός τό ἔκανε μαζί μέ μᾶς καί γιά μᾶς: «Ὀντας ἡμᾶς νεκρούς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ καί συνήγειρε καί συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Ἐφεσ. β' 5-6). Ποῦ εἶναι μέ τήν Ἀνάληψί Του ὁ Χριστός; Στά δεξιά ἢ ἐν δεξιοῖς τοῦ Πατρός! Τί σημαίνει αὐτό; Ὡς Θεός Λόγος φυσικά δέν εἶναι στά δεξιά οὔτε στά ἀριστερά οὔτε μπροστά οὔτε πίσω ἀπό τόν Πατέρα. Στά δεξιά βρίσκεται ὡς Θεάνθρωπος. Ἐχει ἀνεβῆ ἐν δυνάμει ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα στόν Οὐρανό. Καί τί μένει; Τό ἐν δυνάμει νά γίνῃ ἐν ἐνεργείᾳ, δηλαδή, νά πιστεύσῃ ὁ ἀνθρωπος, νά μετανοήσῃ, νά δεχθῆ τήν τιμὴ καί νά ἀγωνισθῆ μέ τίς ἀρετές καί τήν ἀγιότητα νά φανῆ ἄξιος τῆς θέσεως, πού ἤδη

του έχει προδρομικά ο Χριστός προετοιμάσει.

● Πρόδρομος για μᾶς ο Ἰησοῦς Χριστός! Βοηθάει νά βαδίζουμε καί μεῖς τό δρόμο, πού καταλήγει στόν Οὐρανό.

● Ἐφησε τό δρομοδείκτη τοῦ Οὐρανοῦ, τό Εὐαγγέλιό Του. Ἐφησε τήν «ὀδική βοήθεια» στίς πολλές περιπτώσεις βλάβης (πτώσεως)· εἶναι ἡ μετανοία. Καί προσφέρει πρὸς ἐνδυνάμωσι στίς δυσκολίες τῆς ἀναβάσεως πρὸς τοὺς οὐρανοὺς τῆ χάρι Του. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς. Ὁ δὲ πρόδρομος, τινῶν ἐστι πρόδρομος, ὡς περ Ἰωάννης τοῦ Χριστοῦ. Καί οὐκ εἶπεν ἀπλῶς, “εἰσῆλθεν”, ἀλλ’, “ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν”, ὡς καί ἡμῶν ὀφειλόντων καταλαβεῖν. Οὐ πολὺ γάρ τοῦ προδρόμου καί τῶν ἐπομένων ὀφείλει εἶναι τό μέσον· ἐπεὶ οὐδ’ ἂν εἶη πρόδρομος. Τόν γάρ πρόδρομον καί τοὺς ἐπομένους ἐν τῇ αὐτῇ χρή εἶναι ὁδῶ, καί τόν μὲν ὀδεύειν, τοὺς δὲ ἐπικαταλαμβάνειν» (Ε.Π.Ε. 24,478).

Μετὰ φρασις: Πρόδρομος για μᾶς μπῆκε στόν Οὐρανό ο Ἰησοῦς. Ὁ πρόδρομος ὅμως εἶναι πρόδρομος κάποιων, ὅπως ὁ Ἰωάννης ἦταν τοῦ Χριστοῦ. Καί δέν εἶπε ἀπλῶς «μπῆκε», ἀλλά «μπῆκε για χάρι μας πρόδρομος», ἐπειδὴ πρόκειται νά Τόν ἀκολουθήσουμε. Διότι δέν πρέπει νά εἶναι μεγάλη ἡ ἀπόστασις τοῦ προδρόμου ἀπ’ αὐτούς πού τόν ἀκολουθοῦν· διαφορετικά δέν θά ἦταν πρόδρομος. Ὁ πρόδρομος, δηλαδή, καί ὅσοι τόν ἀκολουθοῦν πρέπει νά βρίσκονται στόν ἴδιο δρόμο. Αὐτός βαδίζει, οἱ ἄλλοι προσπαθοῦν νά τόν ἀκολουθήσουν.

● Μπῆκε στόν οὐρανό ο Χριστός ὡς πρόδρομός μας. Αὐτό συμβαίνει, διότι ἐγενε Ἄρχιεράς.

Ὅταν λειτουργοῦν οἱ ἀρχιερεῖς (ἐπίσκοποι) τῆς Ἐκκλησίας, ἐκδύονται (βγάζουν) τήν ἀρχιερατική τους στολή στό τέλος τῆς λειτουργίας. Ὁ Μεγάλος Ἄρχιεράς, ὁ μοναδικός μας Σωτήρας, εἰσῆλθε στόν Οὐρανό, χωρίς νά ξεντυθῆ τήν ἀρχιερατική Του στολή. Συνεχίζει τή

λειτουργία Του, τῆ θυσία Του, τήν προσφορά τοῦ Αἵματός Του. «Πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατά τήν τάξιν Μελχισεδέκ ἀρχιερεῦς γενόμενος εἰς τόν αἰῶνα».

Δέν ἀπέθεσε ἀκόμα τήν καταπόρφυρη αἵματοβαμμένη στολή τῆς ἀρχιερατικῆς λειτουργίας τοῦ Σταυροῦ. Θά τήν ἀποθέσει, ὅταν ἔρθῃ ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου (ιδέ Α' Κορ. ιε' 24-29).

Μέχρι τότε προσφέρεται καί θά ἀποδέχεται τῆ σωτηριώδη θυσία. Μέχρι τότε ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας για ὅλους τοὺς ἀνθρώπους θά ζῆ. Μέχρι τότε θά μᾶς περιμένῃ ὅλους. Ἀφοῦ ὅλων τῆ θέσι καί τήν ἔχει ἐξασφαλίσει στόν οὐρανό καί τήν ἔχει ἀκριβοπληρώσει καί τήν κρατάει.

● Τό πρόβλημα εἶναι, ἂν ἐμεῖς «κρατῶμεν τῆς προκειμένης ἐλπίδος» (Ἐβρ. στ' 18), ἂν «κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας» (Ἐβρ. δ' 14). Ἡ Ἀποκάλυψις μᾶς παραγγέλλει: «Κράτει ὁ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τόν στέφανόν σου» (Ἀποκ. γ' 11). Καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος φανερώνει τό δρόμο, πού καλούμαστε νά τρέξουμε, για νά φτάσουμε ἐκεῖ, πού εἶναι ὁ Πρόδρομός μας.

Ὅλα τά χαρίσματα μπορεῖ κανεὶς νά τά ἀποκτήσῃ ἀκόπως. Ἐνα χάρισμα τό ἀποκτᾶς μέ κόπο καί ἰδρώτα, γιατί εἶναι «ὀδός», δρόμος. Ἀπαιτεῖ κοπιώδη πορεία μέσα σέ πολὺ ἀντίξοες συνθήκες. Κι αὐτό εἶναι ἡ ἀγάπη. «Ἐτι καθ' ὑπερβολὴν ὀδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐάν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καί τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δέ μή ἔχω, γέγονα χαλκός ἢ χῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον» (Α' Κορ. ιβ' 31-ιγ' 1).

● Μᾶς περιμένει δρόμος πολὺς.

● Ὑπομονή! Νά μὴ τόν ἐγκαταλείψουμε στή μέση.

● Ἐπιμονή! Μέχρι τέλους.

● Ἀναμονή! Ἐγγὺς ὁ Κύριος.

● Ὅπου νάναί θά Τόν δοῦμε. Ναί, ἐκεῖ «θέλομέν ποτε συναντηθῆ». Ἐκεῖ, ψηλά, στόν Οὐρανό.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου - 8 Μαΐου

Ἰωάννης ὁ Θεολόγος

Ποιός ὁ Ἰωάννης;

Ξεχωριστή ἡ θέσις τοῦ Ἰωάννου στόν κύκλο τῶν Δώδεκα Μαθητῶν. Μερικά στοιχεῖα τῆς ἀποστολικῆς του ταυτότητας, ὅπως μᾶς τά δίνουν οἱ τέσσερις Εὐαγγελιστές, ἀνάμεσά τους καί ὁ ἴδιος:

- Ἡ πρώτη γνωριμία του μέ τόν Ἰησοῦ. Ὁ Ἰωάννης μαζί μέ τόν Ἀνδρέα, καί οἱ δύο ψαράδες τῆς Γαλιλαίας, προτοῦ νά γίνουν μαθητές τοῦ Χριστοῦ, ἦσαν μαθητές τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Κάποια μέρα ὁ Πρόδρομος βρισκόταν μόνο μ' αὐτούς. Βλέπει νά ἔρχεται ἀπό μακριά ὁ Ἰησοῦς καί λέει: «Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ!» (Ἰωάν. α' 36).

Οἱ δύο μαθητές, ὁ Ἀνδρέας καί ὁ Ἰωάννης, ἄκουσαν τήν ὑπόδειξι καί σύστασι αὐτή τοῦ Προδρόμου καί πρός στιγμὴν ἄφησαν τόν παλαιό καί ἀκολούθησαν τόν νέο Διδάσκαλο. Ὄταν σέ λίγο στράφηκε πίσω ὁ Ἰησοῦς καί εἶδε τούς δύο ψαράδες νά τόν ἀκολουθοῦν, τούς ρώτησε:

—Τί ζητεῖτε;

Ἐκεῖνοι, πού λαχταροῦσαν νά μαθητεύσουν στά πόδια τοῦ μεγάλου Διδασκάλου, τοῦ ἀποκρίθηκαν:

—Διδάσκαλε, «ραββί», πού μένεις;

—Ἐλᾶτε καί θά δῆτε.

Πῆγαν ὁ Ἀνδρέας καί ὁ Ἰωάννης.

- Πόσα θά ἄκουσαν τήν ἡμέρα ἐκείνη! Ἦταν τέτοια ἡ γλυκύτητα ἀπό τήν ἐπαφή τους μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό, ὥστε στό εὐαγγέλιό του ὁ Ἰωάννης σημειώνει ἀκριβῶς τήν ὥρα τῆς συναντήσεώς τους μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό: «Ὡρα δέ ἦν ὡς δεκάτη» (Ἰωάν. α' 37-40), δηλαδή 4 μ.μ..

- Ἡ ὥρα τῆς συναντήσεώς μας μέ τόν Ἰησοῦ, ἡ ὥρα τῆς κλήσεώς μας, εἶναι ἡ σπουδαιότερη. Εἶναι ἡ ὥρα, πού τό ρολοῖ τῆς

ζωῆς μας χτύπησε πιό δυνατά καί εἶχε ἀκριβῆ συμφωνία μέ τό ρολοῖ τοῦ οὐρανοῦ. Εἶναι ἡ ὥρα, πού ζυγίζει αἰωνιότητα.

Ὑστερα ἀπό αὐτή τήν πρώτη γνωριμία φαίνεται, ὅτι ὁ Ἰωάννης γύρισε γιά λίγο στήν ἀλιευτική του τέχνη, στά δίχτυα καί στό φάρεμα, μέχρι τή στιγμὴ τῆς ὀριστικῆς κλήσεως, τήν ὁποία περιγράφει ὁ εὐαγγελιστής Ματθαῖος (Ματθ. δ' 18-22).

- Πρῶτα συνάντησε ὁ Χριστός τό ζευγάρι τῶν ἀδελφῶν ψαράδων, τόν Ἀνδρέα καί τόν Πέτρο, πού ἔρριχναν τά δίχτυα τους στή θάλασσα. Τούς προσκάλεσε: «Δεῦτε ὀπίσω μου καί ποιήσω ὑμᾶς ἀλιεῖς ἀνθρώπων».

Στή συνέχεια συνάντησε τούς δύο ἄλλους ἀδελφούς, τόν Ἰακώβο καί τόν Ἰωάννη, τούς υἱούς Ζεβεδαίου, πού μπάλωναν τά δίχτυα τους στόν αἰγιαλό. Τήν ἴδια πρόσκλησι ἀπηύθυνε καί σ' αὐτούς.

Ἴδια ἡ ἀνταπόκρισις καί ἀπό τούς τέσσερις ψαράδες τῆς Γαλιλαίας. «Οἱ δέ εὐθέως ἀφέντες τό πλοῖον καί τόν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ».

- Ἀπό τά παραπάνω στοιχεῖα φαίνεται, ὅτι ὁ Ἰωάννης ἦταν ἀδελφός τοῦ Ἰακώβου, υἱός τοῦ Ζεβεδαίου καί τῆς Σαλώμης, ψαράς στό ἐπάγγελμα καί κατά κάποιον τρόπο συνέταιρος μέ τούς ψαράδες Σίμωνα (Πέτρο) καί Ἀνδρέα (Λουκ. ε' 10). Εἶχαν τρόπον τινά ἓνα μικρό ἀλιευτικό συνεργασμό. Σέ λίγο θά συγχροτήσουν μιά ἱεραποστολική ἀδελφότητα. Θ' ἀκούση καθένας ἀπό τό στόμα τοῦ μεγάλου Ψαρά, τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας, τήν ὑπόσχεσι: «Ἀπό τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν» (Λουκ. ε' 10).

Στόν ἰδιαίτερο κύκλο τῶν Μαθητῶν

Ὁ Ἰωάννης ἔχει ξεχωριστή θέσι στόν κύκλο τῶν Δώδεκα. Μαζί μέ τόν ἀδελφό του

Ἰάκωβο καί τόν Πέτρο ἀποτελοῦν τούς πιό στενοὺς καί ἀγαπημένους μαθητές τοῦ Χριστοῦ. Σέ τρεῖς περιπτώσεις βλέπουμε τούς τρεῖς μαθητές κοντά στό Διδάσκαλο.

- Τούς παραλαμβάνει στό σπίτι τοῦ ἀρχισυναγώγου Ἰαείρου, ὅπου συντελεῖται ἡ ἀνάστασις τῆς θυγατρὸς του (Μάρκ. ε' 37. Λουκ. η' 51).

- Τούς παραλαμβάνει καί «ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος ὑψηλόν» κατά τῆς θείας Του Μεταμόρφωσι (Ματθ. ιζ' 1. Μάρκ. θ' 2. Λουκ. θ' 28).

- Καί κατά τῆς μεγάλης Του ἀγωνίας στή Γεθσημανῆ, τῆς νύχτα τῆς Μεγάλης Πέμπτης, αὐτούς τούς τρεῖς πάλι μαθητές παίρνει πλησιέστερα ἀπὸ τούς ἄλλους.

Ἄλλ' ἐκεῖ ὅπου φαίνεται ἡ ἰδιαίτερη ἐκτίμησις καί ἀγάπη τοῦ Κυρίου στόν Ἰωάννη, εἶναι ὁ Σταυρός. Πάνω ἀπὸ τὸ Σταυρὸ ὁ Ἰησοῦς ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἀγία Μητέρα Του, τὴν ἀειπάρθενο Θεοτόκο. Στρέφεται στό μαθητὴ, «ὄν ἡγάπα», καί τοῦ λέει: «Ἴδου ἡ μήτηρ σου». Καί στήν ἀγία Μητέρα Του, πού ἡ ρομφαία τοῦ πόνου ξέσχιζε τὴν ὥρα ἐκείνη τὴν καρδιά της, λέει ὁ Ἰησοῦς: «Ἴδε ὁ υἱός σου» (Ἰωάν. ιθ' 26). Καί ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη «ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια». Ἡ Παναγία ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ ἀγαπημένου Ἀποστόλου. Ὁ παρθένος μαθητὴς ἀναλαμβάνει τὴν Παρθένο Μητέρα. Ἡ Παναγία ἀνήκει στήν Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. Ἐχει ξεχωριστὴ θέσι στήν κοινότητα τῆς πρώτης Ἐκκλησίας.

- Πρὶν ἀπὸ τὸ Σταυρὸ συγκινητικὸ στιγμιότυπο μέ τόν Ἰωάννη εἶναι αὐτὸ πού συμβαίνει στό Μυστικὸ Δεῖπνο.

Ὁ Ἰωάννης βρῖσκεται στόν κόλπο τοῦ Ἰησοῦ (Ἰωάν. ιγ' 23). Ἐάν ὁ Χριστός, ὡς Θεὸς Λόγος, εἶναι «ὁ ὢν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ πατρὸς» (Ἰωάν. α' 18), ὁ Υἱὸς ὁ Ἀγαπητός, ὁ Ἰωάννης εἶναι «ὁ ἀνακείμενος ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ», ὁ ἀγαπημένος μαθητὴς.

Καί μέ τῆς σειράς του ὁ Ἰωάννης ὀδηγεῖ, διὰ τῶν θεοπνεύστων κειμένων του, «εἰς τὸν κόλπον τοῦ Χριστοῦ», στό νὰ ἀγαπήσουμε θερμὰ τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

- Εἶναι τόσο σημαντικὴ ἡ καρδιακὴ αὐτὴ σχέση τοῦ Ἰωάννου τοῦ εὐαγγελιστοῦ μέ τὸν Χριστό, ὥστε ὁ ἴδιος στό Εὐαγγελίό του τὴν μνημονεύει δυὸ φορές, καί μάλιστα ἀντὶ γιὰ τὸ ὄνομά του.

Εἶναι «ὁ μαθητὴς ὁ ἐπιπεσὼν ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ» (Ἰωάν. ιγ' 25).

Εἶναι «ὁ μαθητὴς ὃν ἡγάπα ὁ Ἰησοῦς, ὃς καί ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ» (Ἰωάν. κα' 20).

- Μαθητὴς τῆς ἀγάπης ὁ ἐπιστήθιος Ἰωάννης. Ὁλοῦς τούς ἀγαπᾷ ὁ Χριστός. Καί τούς ἀγαπᾷ «εἰς τέλος» (Ἰωάν. ιγ' 1), τέλεια. Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ προσφέρεται τόσο, ὅση εἶναι ἡ ἀμέτρητη ἀγάπη τοῦ Πατέρα πρὸς τὸν Υἱό. «Καθὼς ἡγάπησέ με ὁ πατήρ, καὶ γὼ ἡγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ» (Ἰωάν. ιε' 9).

- Ἄλλη περίπτωσις, πού στὰ Εὐαγγέλια βλέπουμε τὸν Ἰωάννη, εἶναι ἡ Ἀνάστασις. Μαζί μέ τὸν Πέτρο ξεκινοῦν γιὰ τὸ κενὸ μνημεῖο. Σάν νεώτερος πού ἦταν, ἔφτασε «τάχιον τοῦ Πέτρου» (Ἰωάν. κ' 2-4).

- Ὁ ἄσημος καί ἡσύχιος φαράς τῆς Γαλιλαίας, ὁ Ἰωάννης, μέ πρωτοφανῆ δύναμι θά μιλήσῃ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

- Ὁ Κύριος ἔδωσε σ' αὐτόν καί στόν ἀδελφὸ του Ἰάκωβο τὸ ἐπίθετο «υἱοὶ βροντῆς, Βοανεργές» (Μάρκ. γ' 17).

Μαθητὴς τῆς ἀγάπης καί θεολόγος

Μετά τὴν Πεντηκοστή ὁ Ἰωάννης κηρύττει σέ διάφορα μέρη. Ἡ δράσις του ἐντοπίζεται περισσότερο στή Μικρὰ Ἀσία, καί μάλιστα στήν Ἐφεσο. Ἦταν πρᾶος χαρακτήρας. Πάρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Κύριος τὸν εἶχε ὀνομάσει Βοανεργές, δηλαδή, Υἱὸ τῆς Βροντῆς (Μάρκ. γ' 17). Ἦταν ὀρμητικὸς ἐναντίον τῶν ἀσεβῶν καί τῶν αἰρετικῶν.

Ὁ χριστιανὸς εἶναι καί ἄνθρωπος ἀγάπης καί πραότητος, ἀλλὰ καί ἄνθρωπος δυναμικὸς καί ἐλεγκτικὸς κάθε διαστροφῆς.

- Ὁ Ἰωάννης ὀνομάζεται Μαθητὴς τῆς Ἀγάπης, ὄχι μόνο διότι ὁ Κύριος τὸν ἀγαποῦσε, ἀλλὰ καί διότι μιλάει πολὺ στὰ βιβλία του γιὰ τὴν ἀγάπη (Ἰωάν. δ' 8).

- Δέν ἔγραψε μόνο γιὰ τὴν ἀγάπη. Τὴν κήρυττε καί προφορικὰ. Ἡ παράδοσις λέει, ὅτι ὅταν ἔφτασε σέ βαθεῖα γεράματα καί δέν μποροῦσε πλέον ἄλλους λόγους νὰ κηρύττῃ, δυὸ λέξεις ἦταν ἡ συμβουλή καί τὸ κήρυγμά του: «Τεκνία, ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

- Ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν Ἰωάννη δέν ἦταν μόνο λόγος. Ἦταν συνεχῆς πρᾶξις.

Εἶναι γνωστὸ τὸ περιστατικὸ, πού ἀναφέρει ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς καί τὸ ἐπιναλαμβάνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος. Ἐκίνησε γέρων πλέον ὁ Ἰωάννης μέ τὰ πόδια καί

ἀνέβηκε στά λημέρια τῶν ληστῶν, γιά νά βρῆ τό λήσταρχο, πού τόν εἶχε γνωρίσει σέ μιά του περιοδεία ὡς μικρό παιδί, μέ ἀγγελική τότε ὄψι. Ἡ ἀγάπη καί τά δάκρυα τοῦ γηραιοῦ δασκάλου συγκίνησαν τό λήσταρχο. Μετανόησε, ἄλλαξε καί ξαναγύρισε στή ζωή, πού ἔκανε ὅταν ὡς μικρό παιδί εἶχε γνωρίσει τό μεγάλο Ἀπόστολο.

- Τό ὅτι ὁ Ἰωάννης ἦταν μαθητής τῆς Ἀγάπης, αὐτό δέν τόν ἐμπόδιζε νά μιλάει καί μέ γλῶσσα αὐστηρή γιά τούς διαστρεβλωτές τῆς ἀλήθειας, γιά τούς αἰρετικούς καί τούς ἀντιχριστούς.

- Ἡ ἀγάπη ἔχει σάν πρῶτο ἐραστή καί ἀποδέκτη τήν ἀλήθεια. Δέν θυσιάζει κανεῖς τήν ἀλήθεια χάριν μιᾶς ψεύτικης ἀγάπης καί μιᾶς ψευτοευγένειας. Ἡ ἀλήθεια εἶναι πάνω ἀπό ὅλα.

Ἄσσοι ἀγαποῦν τήν ἀλήθεια, αὐτοί ἀγαποῦν τούς ἀνθρώπους, ἔστω καί ἂν τούς ἐλέγχουν γιά τά αἰρετικά τους φρονήματα. Ὅχι λοιπόν, γλυκά λόγια καί ἀσπασμούς μέ αἰρετικούς καί ἀθέους. Ἡ γλῶσσα τῆς ἀληθείας καί τῆς εὐκρινείας ὠφελεῖ περισσότερο.

- Ὁ Ἰωάννης ἐπίσης ὀνομάζεται καί θεολόγος. Διότι μιλάει στό Εὐαγγέλιό του γιά τόν Θεό Λόγο, γιά τόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού σαρκώθηκε καί ἤρθε στόν κόσμο γιά τή δική μας σωτηρία.

Στίς εἰκόνες συνήθως δίπλα ἀπό τόν εὐαγγελιστή Ἰωάννη ζωγραφίζεται ἕνας ἀετός· συμβολικά, γιά νά φανῆ σέ πόσο μεγάλη ὕψη θεολογίας ἀνέβηκε ὁ Ἰωάννης.

Συγγραφεύς Καινοδιαθηκῶν κειμένων

Ἄσσοι ἀγράμματος φαρᾶς τῆς Γαλιλαίας ἔγραψε βιβλία. Καί δέν τά ἔγραψε στή γλῶσσα του. Τά ἔγραψε στά ἑλληνικά!

- Ποῦ ἔμαθε τήν ἑλληνική γλῶσσα;

Καί δέν ἔγραψε ἀπλᾶ λόγια. Ἐγραψε ὑψηλές ἀλήθειες, πού κανένας φιλόσοφος δέν θά μπορούσε νά διατυπώσει.

- Ποῦ τίς διδάχτηκε;

Ἄρκει ἡ περίπτωση τοῦ Ἰωάννου, γιά ν' ἀποδείξη τή θεοπνευστία τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Φαντασθῆτε τελείως ἀγράμματο φαρᾶ ἀπό κάποιο ξερονήσι, νά ἔρχεται στήν Ἀθήνα καί νά δίνει διάλεξι στά Γερμανικά ἢ στά Ἰαπωνικά πάνω σέ σπουδαῖο φιλοσοφικό θέμα!

Φαντασθῆτε ὕστερα νά ἐκδίδη ἕνα βιβλίον

στά Ἀγγλικά, πού νά καλύπτει σέ ἐντύπωσι, σέ κυκλοφορία καί σέ διάδοσι ὅλα τά βιβλία τοῦ κόσμου! Τί θά λέγατε γι' αὐτό τόν φαρᾶ; Ὅτι συμβαίνει κάτι τό ὑπερφυσικό. Αὐτό συνέβη καί μέ τόν Ἰωάννη (καί τούς λοιπούς φυσικά ἀποστόλους).

- Ὁ Ἰωάννης σέ σχολεῖο δέν πῆγε. Καί ὅμως ἔγραψε, στή δυσκολώτερη γλῶσσα τοῦ κόσμου, στά ἑλληνικά, βιβλία, πού παρυσιάζουν τίς ὑψιστες ἀλήθειες.

- Ποιά εἶναι τά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, πού ἔγραψε ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης;

- Τό Εὐαγγέλιό του, τό τέταρτο κατά σειρά Εὐαγγέλιο, πού διαφέρει ἀπό τά ἄλλα τρία Εὐαγγέλια.

Ὁ Ἰωάννης δέν περιλαμβάνει στό Εὐαγγέλιό του πολλά θαύματα καί πολλές παραβολές τοῦ Χριστοῦ. Ἐχει βέβαια καί θαύματα, καί μάλιστα ὠρισμένα ἀπό τά θαύματα τοῦ Εὐαγγελίου του δέν ὑπάρχουν στούς ἄλλους Εὐαγγελιστές (ὅπως π.χ. τό θαῦμα τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ, κερ. θ').

Ἄλλα κυρίως ὁ Ἰωάννης διασώζει ὁμιλίες, διαλόγους καί προσευχές τοῦ Κυρίου. Τό Εὐαγγέλιό του ἔχει 21 κεφάλαια.

- Ἐγραψε καί τρεῖς Ἐπιστολές, πού λέγονται «Καθολικαί Ἐπιστολαί Ἰωάννου». Ἡ πρώτη εἶναι μεγαλύτερη, ἀποτελεῖται ἀπό πέντε κεφάλαια. Οἱ ἄλλες δύο ἀποτελοῦνται ἀπό ἕνα κεφάλαιο ἢ κάθε μιά· εἶναι τά μικρότερα βιβλία τῆς Κ. Διαθήκης.

- Ἐγραψε καί τό τελευταῖο βιβλίον τῆς Καινῆς Διαθήκης, τήν Ἀποκάλυψιν. Εἶναι ἕνα βιβλίον μέ πολλές παραβολικές εἰκόνες καί πολλούς συμβολικούς ἀριθμούς. Σκοπός του εἶναι νά φανῆ ἡ πάλιν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας μέ τόν κόσμον. Καί τελικά νά ὑμνηθῆ ὁ θρίαμβος τοῦ Ἀρνίου.

Κακῶς προσπάθησαν ἀνά τούς αἰῶνες νά ἐξηγήσουν τήν Ἀποκάλυψιν κατά γράμμα. Τό μόνο πού κατώρθωσαν εἶναι οἱ ταραχές καί τά σχίσματα, ἀκόμα καί ἡ ἐμφάνισις πολλῶν αἱρέσεων.

Στήν Ἀποκάλυψιν δέν περιγράφεται ὁ Ἀντίχριστος, ὅπως νομίζουν πολλοί. Ἀντίθετα, ἐξυμνεῖται στό τελευταῖον βιβλίον τῆς Βίβλου, τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τήν Ἀποκάλυψιν ὁ Ἰωάννης τήν ἔγραψε στήν Πάτμο, ὅπου εἶχε ἐξορισθῆ γιά τήν ἀγάπην τοῦ Ἰησοῦ.

Δ.Γ.Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἀναστάσιμα ἑξαποστειλάρια

Οἱ ὕμνοι, πού ψάλλονται πρὶν ἀπὸ τοὺς αἶνους («πασαπνοάρια») καλοῦνται **ἑξαποστειλάρια** ἢ **φωταγωγικά**. Ὁ ὄρος «ἑξαποστειλάριο» θυμίζει τὴ δέησι: «Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Κύριε». Ἡ δὲ ἀποστολὴ τοῦ φωτός μπορεῖ νὰ νοηθῆ ἢ ὡς χαιρετισμὸς τῆς ὑποφωσκούσης ἡμέρας (ἀρχίζει νὰ ροδίζει ἢ αὐγή), ἢ ὡς ἀναφερομένη σὲ κάποια λειτουργικὴ φωταψία. Χαρακτηριστικῶς ἀναφερόμαστε στὰ δύο εἶδη ἑξαποστειλαρίων:

- Σ' αὐτά, πού ψάλλονται στίς δεσποτικὲς γιορτές, καὶ μιλᾶνε γιὰ φῶς: «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς... ἀνατολὴ ἀνατολῶν» (Χριστοῦγεννα) — «Φῶς ὁ Πατήρ, Φῶς ὁ Λόγος, Φῶς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα» (Πεντηκοστή). — «Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε...» (Μεταμόρφωσις) κ.λπ..

- Καί σ' αὐτά πού ψάλλονται κατὰ τίς Κυριακὲς τῶν ὀκτώ ἡχων. Ὑπομνηματίζουν ποιητικὰ τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια, πού, ὡς γνωστόν εἶναι ὅλα Ἀναστάσιμα.

- Ὁ μακαριστὸς θεολόγος **Χαράλαμπος Μελεούνης** μεταγλώττισε πολλοὺς ἀναστασίμους ὕμνους. Ἡ νεοελληνικὴ μετάφρασις γίνεται στὸν ἴδιο ρυθμὸ καὶ στὸ ἴδιο μέτρο μέ τὸ πρωτότυπο. Δημοσιεύουμε μερικὰ ἑξαποστειλάρια.

Α' Ἐωθινῶ

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν
ἐν ὄρει Γαλιλαίας,
πίστει Χριστὸν θεάσασθαι,
λέγοντα ἑξουσίαν,
λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω·
μάθωμεν πῶς διδάσκει,
βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ Πατρὸς ἔθνη πάντα,
καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι
τοῖς μύσταις ὡς ὑπέσχετο,
ἕως τῆς συντελείας.

Χαρούμενοι ἅς τρέξουμε
πίσω ἀπ' τοὺς ἀποστόλους
στῆς Γαλιλαίας τὸ βουνό
γιὰ νὰ συναντηθοῦμε
μέ τὸν Χριστό νὰ στέλνει
στὸν κόσμον τοὺς μαθητές του,
γιὰ νὰ βαπτίζουν ὅλα τὰ ἔθνη
στό ὄνομα τοῦ Πατέρα καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κι ὑπόσχεση
νὰ δίνει,
μαζί μας πὼς θὰ βρῖσκεται
ὡς τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

Β' Ἐωθινῶ

Τὸν λίθον θεωρήσασαι,
ἀποκεκυλισμένον,
αἱ Μυροφόροι ἔχαιρον·
εἶδον γὰρ νεανίσκον,
καθήμενον ἐν τῷ τάφῳ,
καὶ αὐτὸς ταύταις ἔφη·
Ἴδού, Χριστὸς ἐγήγερται·
εἶπατε σὺν τῷ Πέτρῳ τοῖς μαθηταῖς·
Ἐν τῷ ὄρει φθάσατε Γαλιλαίας,
ἐκεῖ ὑμῖν ὀφθήσεται,
ὡς προεῖπε τοῖς φίλοις.

Τὴν πέτρα σάν ἀντίκρουσαν
νὰ εἶναι κυλισμένη,
οἱ Μυροφόρες μέ χαρὰ
βλέπουνε νεανία,
νὰ κάθεται στὸν τάφο
καὶ νὰ τοὺς ἀναγγέλλει·
Νά, ἀνεστήθη ὁ Χριστός·
πεῖτε στὸν Πέτρο καὶ στοὺς μαθητές·
Στὸ βουνό τρέξτε τῆς Γαλιλαίας,
ἐκεῖ θὰ σᾶς φανερωθεῖ
ὅπως ὡς φίλους σᾶς ὑποσχέθη.

Γ' Ἑωθινῶ

Ὅτι Χριστός ἐγήγερται,
μή τις διαπιστεῖτω·
ἐφάνη τῇ Μαρίᾳ γάρ,
ἔπειτα καθωράθη
τοῖς εἰς ἀγρόν ἀπιούσι·
μύσταις δέ πάλιν ὥφθη,
ἀνακειμένοις ἕνδεκα,
οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας,
εἰς οὐρανούς,
ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη,
ἐπικυρῶν τό κήρυγμα
πλήθεισι τῶν σημείων.

Γιά τοῦ Χριστοῦ τήν ἔγερση
κανεῖς μήν ἀμφιβάλλει,
γιατί φάνηκε στή Μαρία
κι ἔπειτα ἐμφανίσθη,
σ' αὐτούς πού στόν ἀγρό πηγαίνανε·
μά καί στούς ἀποστόλους
στούς ἕντεκα πού περίμεναν,
τούς ἔστειλε νά βαπτίζουν·
κι Ἐκεῖνος ἀναλήφθηκε στούς οὐρα-
νοῦς, ἀπ' ὅπου εἶχε κατέβη,
σφραγίζοντας τό ἔργο τους
μέ πληθώρα θαυμάτων.

Ε' Ἑωθινῶ

Ἡ ζωή καί ὁδός Χριστός,
ἐκ νεκρῶν τῷ Κλεόπα
καί τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν,
οἷς περ καί ἐπεγνώσθη
εἰς Ἐμμαούς, κλών τόν ἄρτον·
ᾧν ψυχαί καί καρδία
καίόμεναι ἐτύγχανον,
ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ
καί Γραφαῖς ἠρμήνευεν ἅ ὑπέστη·
μεθ' ᾧν Ἠγέρθη κράξωμεν
ὥφθη τε καί τῷ Πέτρῳ.

Ἡ ζωή καί ὁδός, Χριστός,
τόν Λουκᾶ καί Κλεόπα
μετά τή θεία ἔγερση
εἰς τούς ἀγρούς συνώδευσε,
σ' αὐτούς καί φανερώθη,
στούς Ἐμμαούς, κόβοντας τόν ἄρτον·
οἱ ψυχές κι οἱ καρδιές τους φλέγονταν
ὅταν τούς ὠμιλοῦσε ἀπ' τίς Γραφές
τά πάθη ἐξιστορώντας·
μ' αὐτούς τό Ἄνεστη ἄς κράξουμε,
ἐμφανίστηκε καί στόν Πέτρο.

Η' Ἑωθινῶ

Δύο Ἀγγέλους βλέψασα,
ἔνδοθεν τοῦ μνημείου,
Μαρία ἐξεπλήττετο,
καί Χριστόν ἀγνοοῦσα,
ὡς κηπουρόν ἐπηρώτα·
Κύριε, ποῦ τό Σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ μου τέθεικας;
Κλήσει δέ τοῦτον γνοῦσα εἶναι αὐτόν,
τόν Σωτῆρα ἤκουσε· Μή μου ἄπτου·
πρός τόν Πατέρα ἄπειμι,
εἰπέ τοῖς ἀδελφοῖς μου.

Ἀγγέλους δύο σάν κοιτάξε
μέσα εἰς τό μνημεῖο,
ξαφνιασθηκε ἡ Μαρία,
καί τό Χριστό δέν κατάλαβε,
ἀλλ' ὡς κηπουρό ρωτοῦσε·
Κύριε, ποῦ τό Σῶμα
τοῦ Ἰησοῦ μου ἔβαλες;
Τό ὄνομά της ἤκουσε, γνώρισε ποῖος εἶναι.
Τόν Σωτῆρα ἤκουσε· «Μή μου ἄπτου».
Πηγαίνω στόν Πατέρα μου,
πές το στούς ἀδελφούς μου.

Ἀπό τούς αἶνους τοῦ βαρέος ἤχου

Ἄνεστη Χριστός ἐκ νεκρῶν,
λύσας θανάτου τά δεσμά·
εὐαγγελίζου, γῆ, χαράν μεγάλην,
αἰνεῖτε, οὐρανοί, Θεοῦ τήν δόξαν.

Ὁ Χριστός ἀνεστήθη ἀπό τούς νεκρούς
λύνοντας θανάτου τά δεσμά.
Σκόρπα ἡ γῆ τή χαρά τή μεγάλη,
ὑμνεῖτε, οὐρανοί, Θεοῦ τή δόξα.

Γνωριμία μέ τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Θαυμασμός καί ἐπιθυμία

Ρωμ. α' 8-10

Φημισμένη πίστις (στ. 8)

Γήριγμα τῶν χριστιανῶν ἦσαν οἱ Ἐπιστολές τοῦ Παύλου. Αὐτό δέν σημαίνει, ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Παῦλος δέν θαυμάζει γιά τό θαῦμα τῆς ὄσης πίστεως εἶχαν οἱ χριστιανοί. Ἡ πρόοδος τῶν πιστῶν, θαῦμα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, κάνει τόν Παῦλο νά ξεσπᾶ σέ εὐχαριστία καί δοξολογία. Ἡ πρόοδος τῶν ἄλλων εἶναι ἀφορμή γιά δική μας δοξολογία. Εὐχαριστοῦμε τό Θεό ὄχι μόνο γιά ὅσα σέ μᾶς ἔχει προσφέρει. Κάτι τέτοιο θά χαρακτήριζε καί τήν εὐχαριστία μας ἐγκεντρική. Τόν εὐχαριστοῦμε καί γιά τίς εὐεργεσίες στους ἄλλους, καί μάλιστα γιά τά πνευματικά τους χαρίσματα. Αὐτό κάνει ὁ Παῦλος στήν πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολή, εὐθύς μετά τά πρῶτα λόγια, τά συστατικά τῆς Ἐπιστολῆς. Γράφει: *«Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ»* (στ. 8). Ἐπίδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Πρῶτα πρῶτα εὐχαριστῶ, μέ τή χάρι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τόν Θεό μου γιά ὅλους ἐσᾶς, γιατί σ' ὅλο τόν κόσμο γίνεται λόγος γιά τήν πίστι σας».

Συνήθως εὐχαριστοῦμε τό Θεό γιά ἀγαθά σέ μᾶς, καί μάλιστα γιά ὑλικά ἀγαθά. Ἐδῶ συναντᾶμε τήν ἀνώτερη, τήν ὄντως χριστιανική εὐχαριστία.

- Εὐχαριστεῖ ὁ Παῦλος γιά ὅ,τι ἄλλοι ἔχουν ἀπό τόν Θεό. Γιά τό δῶρο τοῦ Θεοῦ στους Ρωμαίους, στους πιστούς τῆς πρώτης Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης. Ὅχι μόνο δέν φθονεῖ τήν πρόοδο τῶν ἄλλων, ἀλλά καί καίρεται καί εὐχαριστεῖ τόν Θεό γι' αὐτήν.

- Εὐχαριστεῖ γιά τό μεγαλύτερο πνευματικό ἀγαθό, πού χαρίζει ὁ Θεός. Καί αὐτό εἶναι ἡ πίστις. Οἱ πιστοί τῆς Ρώμης ἦσαν ζακουστοί μέ-

σα στό κῶρο τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν πίστι τους. Πίστευαν ἀληθινά, γνήσια, στό εὐαγγέλιο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πίστευαν στήν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ σωτηρία. Πίστευαν στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτό εἶναι ἀπείρως σπουδαιότερο ἀπό τήν ἀπόκτησι ὅλων τῶν ἀγαθῶν τοῦ κόσμου. Ὅταν διαθέτης τέτοια πίστι, ὥστε νά μετακινήσῃ τά πάντα, ὥστε νά ἐνεργοποιῆς ἀμέσως τό θαῦμα τοῦ Θεοῦ, τί ἄλλο θέλεις;

- Συνήθως εὐχαριστοῦμε τόν Θεό γιά τά καλά, γιά τίς εὐεργεσίες Του. Καί λησμονοῦμε, ὅτι εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ εἶναι καί τά θεωρούμενα κακά. Καί ὀφείλουμε καί γι' αὐτά νά εὐχαριστοῦμε τόν Κύριο. Πρὸ παντός νά εὐχαριστοῦμε γιά τή μυστική ἐκείνη δύναμι, πού μᾶς καθιστᾶ ἱκανούς ν' ἀντιμετωπίζουμε καί τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς. Καί ἡ μυστική αὐτή δύναμις εἶναι ἡ πίστις. Γιά τήν εὐχαριστία σέ ὅλα καί γιά ὅλα λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: *«Εὐχαριστεῖν δεῖ οὐκί πλουτοῦντας μόνον, ἀλλά καί πενομένους· οὐκ ὑγιαίνοντας, ἀλλά καί νοσοῦντας· οὐκ ἐνημεροῦντας, ἀλλά καί τάναντία ὑπομένοντας. Τό μὲν γάρ ἐξ οὐρίας πραγμάτων φερομένων εὐχαριστεῖν, θαυμαστόν οὐδέν. Ὅταν δέ πολύ τό κλυδώνον ᾖ, καί τό σκάφος περιπρέπται καί κινδυνεύη, τότε ἐστίν ἡ πολλή τῆς ὑπομονῆς καί τῆς εὐγνωμοσύνης ἐπίδειξις»* (Ε.Π.Ε. 16β,342). Μετάφρασις: Πρέπει νά εὐχαριστοῦμε τό Θεό ὄχι μόνο ὅταν ἐνημεροῦμε, ἀλλά κι ὅταν εἴμαστε φτωχοί ὄχι μόνο ὅταν ὑγιαίνουμε, ἀλλά καί ὅταν ἀσθενοῦμε· ὄχι μόνο ὅταν ὅλα μᾶς πᾶνε καλά, ἀλλά κι ὅταν ἀντίθετα μᾶς ἔρχονται. Τό νά εὐχαριστῆ κανεῖς, ὅταν τά πράγματα πηγαίνουν εὐνοϊκά, δέν εἶναι παράξενο. Ὅταν ὅμως ὑπάρχη μεγάλη τρικυμία καί τό πλοῖο κινδυνεύη, τότε ἔχει ἀξία νά δείχνουμε τήν ἀντοχή καί τήν εὐγνωμοσύνη μας στό Θεό.

Δυνατή πίστις (στ. 8)

Ἡ πίστις τῶν χριστιανῶν τῆς Ρώμης, ἀφορμὴ εὐχαριστίας στὸν Θεό, δέν ἦταν τυχαία. Ἦταν τόσο γνήσια, σταθερή, δυνατή καὶ ἀποτελεσματική, ὥστε σ' ὅλο τὸν κόσμο νά ναι ξακουστή. «Ἐπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ» (στ. 8). Τί φανερώνει αὐτὸ τὸ καταγγέλλεται;

● Πρῶτον, τὴ δύναμι, πού ἔχει ὁ Χριστός. Πάνω στὸ Σταυρὸ ἀπέθανε, καρφωμένος ἀπὸ τὰ ὄργανα τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, σέ κάποια μακρυνή ἐπαρχία τῆς ἀχανοῦς τότε Ρωμαϊκῆς αυτοκρατορίας. Καί ὅμως Ἐκεῖνος, ὁ καρφωμένος, νίκησε. Τὸ Θῦμα νίκησε τοὺς δράστες. Κατέκτησε ἀκόμα καὶ τὴ Ρώμη, τὴν πρωτεύουσα τοῦ κράτους.

«Καταγγέλλεται». Τὰ μάθατε; Ἄκόμα καὶ στὴ Ρώμη ἔφθασε ὁ Χριστός. Θριαμβεῦει στὶς ψυχές καὶ τῶν κατοίκων τῆς Ρώμης. Ἄκόμα καὶ σι' ἀνάκτορα μέσα μπῆκε τὸ θαῦμα τῆς δυνάμεως τοῦ Ἰησοῦ.

● Δεύτερον, τὸ ἀποτέλεσμα, πού εἶχε ἡ πίστις στοὺς Ρωμαίους. «Καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ» (στ. 8). Τί πίστι ἔχουν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι! Τίποτε δέν μπορεῖ ν' ἀντισταθῆ μπροστά τους. Οἱ χριστιανοὶ τῆς Ρώμης, μέ τὴν πίστι καὶ τὴ ζωὴ τους, γίνονται αἰτία νά δοξάζεται ὁ Θεός ἀνάμεσα στὰ ἔθνη (Ματθ. ε' 16).

● Τρίτον, τὴν παρρησία τῶν πιστῶν τῆς Ρώμης. Ἡ πίστις δέν κρύβεται. Ὅταν ἡ καρδιά κοχλάζει ἀπὸ πίστι, ξεχειλίζει· βγαίνει ἡ φωτιά στὸ στόμα· γίνεται ὁμολογία.

«Καταγγέλλεται». Διαλαλεῖτε παντοῦ τὴν πίστι. Δέν ντρέπεσθε νά μιλάτε γιὰ τὸν Χριστό. Πῶς νά μὴν εὐχαριστῶ γι' αὐτὸ τὸν Θεό; Λέει σχετικά μέ τὸ «καταγγέλλεται» ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Δύο τοίνυν αὐτοῖς μαρτυρεῖ κατορθώματα· καὶ ὅτι ἐπίστευον καὶ ὅτι μετὰ παρρησίας ἐπίστευον, καὶ τοσαύτης ὡς πᾶσαν τὴν γῆν καταλαβεῖν τὴν ὑπὲρ αὐτῶν φήμην» (Ε.Π.Ε. 16β,344). Μετάφρασις: Δύο κατορθώματα βεβαιώνει ὁ Παῦλος γι' αὐτούς· καὶ ὅτι πίστευαν καὶ ὅτι μέ παρρησία πίστευαν. Καὶ μάλιστα μέ τέτοια παρρησία, ὥστε ἡ φήμη τους ν' ἀπλωθῆ παντοῦ.

Προσευχὴ καὶ εὐαγγέλιο (στ. 9)

Εἶναι τόση ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀποστόλου Παύλου νά ἔλθῃ καὶ στὴ Ρώμη, γιὰ νά δῆ τὰ ἀγαπῆτά πρόσωπα τῶν ἐκεῖ χριστιανῶν καὶ νά φανῆ ἀπό-

στολος ὄντως ὅλων τῶν ἐθνῶν, ὥστε ἐπικαλεῖται μάρτυρα τὸν ἴδιο τὸ Θεό γιὰ τὴ θερμὴ σχετικὴ ἰκεσία του. Στὴν προσευχὴ του, δηλαδή, ὁ μεγάλος Ἀπόστολος, ἀφοῦ εὐχαριστοῦσε τὸ Θεό γιὰ τὴν πίστι τῶν χριστιανῶν τῆς Ρώμης, στὴ συνέχεια παρακαλοῦσε θερμὰ νά τὸν ἀξιώσῃ νά φθάσῃ καὶ μέχρι τὴ Ρώμη, γιὰ νά συμπνευματισθῆ μέ τοὺς χριστιανούς αὐτούς. Μάρτυρας ὁ Θεός: «Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεός, ᾧ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμαι» (στ. 9). Ἀπόδοσις στὴν ἀπλοελληνικὴ: «Μάρτυράς μου ὁ Θεός, πού Τόν λατρεύω μέ τὸ πνεῦμα μου διαδίδοντας τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Υἱοῦ Του, πῶς σᾶς θυμᾶμαι ἀδιάκοπα».

● Μοιάζει μέ ὄρκο ὁ λόγος αὐτός. Δέν εἶναι ὅμως ὄρκος, καὶ μάλιστα μέ τὴν ἔννοια τοῦ ὄρκου, πού ὁ Κύριος ἀπαγορεύει στὴν ἐπί τοῦ Ὅρους ὁμιλία (Ματθ. ε' 34). Δέν εἶναι ὄρκος. Εἶναι ἔκφρασις διακαοῦς πόθου. Σάν νά τοὺς ἔλεγε:

—Σᾶς ἀγαπῶ τόσο πολὺ, ὥστε δέν μπορεῖτε σεῖς νά τὸ καταλάβετε. Μόνο ὁ Θεός, πού εἶναι καρδιογνώστης καὶ γνωρίζει τίς διαθέσεις τῶν ἀνθρώπων, μόνο αὐτός γνωρίζει τὴν ἀγάπη μου· μία ἀγάπη, πού ἐκδηλώνεται μέ ἀδιάλειπτη προσευχὴ γιὰ σᾶς καὶ μέ ζέοντα πόθο νά σᾶς συναντήσω καὶ νά σᾶς δῶ ἀπὸ κοντά».

Ὁ Θεός γνωρίζει καλὰ τὴν καρδιά τοῦ Παύλου. Μία καρδιά, πού Τόν λάτρευε ἀληθινά. «Ἐὼ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ» (στ. 9).

● Λατρεία τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι μόνο ἡ προσευχὴ κατὰ τὴ λατρευτικὴ σύναξι. Κάθε τι, πού κάνει κανεὶς γιὰ τὸ λατρευόμενο πρόσωπο, εἶναι λατρεία. Λατρεία εἶναι καὶ ἡ διακονία, ἡ ὑπηρεσία. Τὸ βασικὸ γιὰ κάθε δουλειά, ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, εἶναι τὸ «ἐν τῷ πνεύματί μου» (στ. 9). Δέν εἶναι τυπολατρεία ἢ λατρεία τοῦ Θεοῦ. Εἶναι οὐσιαστικὴ λατρεία, πνευματικὴ λατρεία. Εἶναι συμμετοχὴ τοῦ πνεύματος. Μέ ὅλη τὴ διάνοια καὶ ὅλη τὴν ψυχὴ του ἀγαπᾷ τὸ Θεό (Μάρκ. β' 30). Μέ τὸ πνεῦμα του, μέ βαθεῖα πνευματικὴ διάθεσι λατρεύει καὶ δουλεύει στὸ Θεό, πού εἶναι Πνεῦμα (Ἰωάν. δ' 24).

● Ὁ Παῦλος λάτρευε τὸ Θεό μέ ὅλη τὴν καρδιά του. Ἦταν, δηλαδή, ὀλοκληρωτικὰ ἀφιερωμένος στὸ Θεό. Ἄλλ' ἡ εἰδικότητα τῆς δικῆς του λατρείας ἦταν τὸ εὐαγγέλιο. Λατρεία Θεοῦ εἶναι καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου. Ἱεροργγία εἶναι καὶ ὁ λόγος τοῦ Εὐαγγελίου (Ρωμ. ιε'

16). Έτσι νοούμε τά ἐδῶ λόγια του: «Ὁ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ» (στ. 9).

Λάτρευε ὁ Παῦλος τό Εὐαγγέλιο. Λάτρευε τό ἔργο του. Τόσο πολύ τό ἀγαποῦσε. Καί ὅλα αὐτά διότι λάτρευε τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός τῆς λατρείας καί τῆς προσκυνήσεως δέν εἶναι κάποιος ἀφηρημένος καλός Θεός. Εἶναι ἐκεῖνος, πού ἀποκαλύφθηκε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Γι' αὐτό ὁ Παῦλος, μιλώντας γιά λατρεία, ἀναφέρεται στόν Υἱό, ὡς ἰσότιμο μέ τό Θεό Πατέρα. Ἀναφέρεται στό «εὐαγγέλιον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ» (στ. 9). Γιά τόν Παῦλο, «τά τοῦ Πατρός, τοῦ Υἱοῦ, καί τά τοῦ Υἱοῦ, τοῦ Πατρός» (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 16β, 350). Δηλαδή, ὅσα ἀνήκουν στόν Πατέρα, ἀνήκουν καί στόν Υἱό, καί ὅσα ἀνήκουν στόν Υἱό, ἀνήκουν καί στόν Πατέρα.

● Ὅποιος ἀγαπάει τόν Υἱό τοῦ Θεοῦ Πατρός, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, αὐτός ἀγαπάει ἀγνά καί θερμά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Τί ἀγάπη εἶχε ὁ Παῦλος! Στό μυαλό του ἔχει ὅλους τούς χριστιανούς. Τούς μνημονεύει συνεχῶς. «Ἀδιαλείπτως μνεῖται ὑμῶν ποιῶμαι» (στ. 9). Καί ὅχι ἀπλῶς ἀπό πολλή ἀγάπη τούς θυμᾶται ὅλους, ἀλλά καί προσεύχεται ὑπέρ ὅλων. Λέγει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Εἰ τό διπνεκῶς ἐν μνήμῃ τινά περιφέρειν, οὐκ ἄν γένοιτο, εἰ μή ἀπό ἀγάπης πολλῆς, τό ἐν εὐκαίῃ ἔχειν καί ἀδιαλείπτως ἔχειν, ἐννόησον πόσης ἐστί διαθέσεως καί φιλίας» (Ε.Π.Ε. 16β, 348). Μετάφρασις: Ἄν τό νά θυμᾶσαι συνεχῶς κάποιον, γίνεται ἀπό πολλή ἀγάπη, πόσο μεγάλη ἀπόδειξις καλῆς διαθέσεως καί θερμῆς ἀγάπης εἶναι τό νά τόν ἀναφέρῃς πάντοτε στίς προσευχές σου.

Προσευχή καί ἱερή ἐπιθυμία (στ. 10)

Φαίνεται ἡ ὑπερφυσική αὐτή ἀγάπη τοῦ μεγάλου Ἀποστόλου στόν ἐπόμενο στίχο: «Πάντοτε ἐπί τῶν προσευχῶν μου δεόμενος εἶ πως ἤδη ποτέ εὐδοωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ Θεοῦ ἐλθεῖν πρός ὑμᾶς» (στ. 10). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «Κάθε φορά πού προσεύχομαι, Τόν θερμοπαρκαλῶ νά μου δώσῃ τήν εὐκαιρία, ἄν βέβαια εἶναι θέλημά Του, ἐπιτέλους νά σᾶς ἐπισκεφθῶ».

Θά μπορούσαμε νά συνοψίσουμε σέ τέσσερις τίς ἐκδηλώσεις ἐν προκειμένῳ τῆς ἀγάπης τοῦ Παύλου:

- Καί τούς θυμᾶται. «Μέμνηται».
- Καί συνεχῶς, ἀκατάπαυστα τούς θυμᾶται. «Ἀδιαλείπτως».

● Καί προσεύχεται γι' αὐτούς συνεχῶς. «Πάντοτε ἐπί τῶν προσευχῶν μου δεόμενος» (στ. 10).

● Καί προσεύχεται γιά μεγάλη ὑπόθεσι ὑπέρ αὐτῶν. Τό νά ἔλθῃ στόν τόπο μας σπουδαῖος γιατρός, πού χρόνια γι' αὐτόν ἀκοῦμε, ἀλλά προσωπικά δέν τόν ἔχουμε δεῖ, εἶναι εὐκαιρία μεγάλη καί δῶρο σπουδαῖο. Αὐτό τό δῶρο ἐπεφύλασσε ὁ Θεός καί στούς πιστούς τῆς Ρώμης. Θά τούς ἐπισκεπτόταν ὁ Παῦλος, ὁ μέγας γιατρός τῆς χάριτος· ὁ μοναδικός διδάσκαλος τοῦ εὐαγγελίου· ὁ φορέας τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί τῶν θείων χαρισμάτων.

Πολύ τό θέλει ὁ Παῦλος γιά τούς λόγους, πού ἔχουμε ἀναφέρει μέχρι τώρα. Ἀλλά τό θέλημά του τό θέτει κάτω ἀπό τήν ἔγκρισι τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Θά πάῃ, ἄν τό θέλῃ καί ὁ Θεός, ἄν τόν ἀξιώσῃ ὁ Θεός καί αὐτοῦ τοῦ ἱεραποστολικοῦ ταξιδιοῦ, ἄν οἱ συνθήκες τό ἐπιτρέψουν.

● Ἄν εὐδοωθῇ. Ἄν ἀνοίξῃ καλό δρόμο ὁ Θεός. Ὁ Παῦλος ἀγαπάει τούς ἀνθρώπους, ἀλλά τούς ἀγαπάει, ὅπως θέλει ὁ Θεός. Καί οἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἀγάπης του εἶναι ἐκεῖνες, πού χαράσσει ὁ Θεός. Δέν ἐνεργεῖ «τοῦ κεφαλιοῦ» του. Πολλές φορές σχεδιάζουμε κάτι, πού ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται καλό καί ἱεραποστολικό. Ἀλλά δέν γνωρίζουμε, ἄν τό σχέδιό μας ταυτίζεται μέ τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ. Καί τό καλύτερο σχέδιο τίθεται ὑπό τήν ἔγκρισι τοῦ Θεοῦ. Πολύ ἀπλᾶ: «Γενηθήτω, Κύριε, τό θέλημά σου». Ἀλλά καί μέ πολλή ἀποφασιστικότητα: «Κι ἄν δέν θέλῃς, Κύριε, δοξασμένο τό ὄνομά σου. Θά ὑποταχθῶ μέ χαρά».

● Ἡ ἀγάπη στούς ἀνθρώπους τότε εἶναι σωστή, ὅταν συνοδεύεται ἀπό τήν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀπό τήν εὐλάβεια. Αὐτό βλέπουμε στόν Παῦλο. Καί ἀγάπη ἔχει, μέ τό νά θέλῃ νά ἐπισκεφθῇ τούς Ρωμαίους, ἀλλά καί εὐλάβεια καί ὑποταγή στό Θεό.

● Δέν εὐδοοῦνται κάποτε τά σχέδιά μας. Εἴτε διότι δέν εἶναι γιά τό συμφέρον τῆς ψυχῆς μας, εἴτε διότι ἔχουν εὐτελῆ κίνητρα, εἴτε διότι ὁ Θεός διαφορετικά ἔχει χαράξῃ τήν πορεία μας. Καί μόνο ἡ χαραγμένη ἀπό τό Θεό πορεία ὁδηγεῖ στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δ.Γ.Α.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων

Ἡ δύναμις τῆς Ἀναστάσεως φαίνεται κυρίως στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων. Ὁχι τυχαῖα, ἡ Ἐκκλησία ὤρισε νὰ διαβάζεται τὸ βιβλίο τῶν Πράξεων καθ' ὅλο τὸ Πεντηκοστάριο, ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα μέχρι τὴν Κυριακὴ τῆς Πεντηκοστῆς. Οἱ Πράξεις εἶναι τὸ βιβλίο τῆς δυνάμεως τῆς Ἀναστάσεως.

- Δέν ὠνομάσθηκε «**Θαύματα τῶν Ἀποστόλων**», διότι τὰ θαύματα ἀνήκουν ἀποκλειστικά στό Θεό. Τό τί κατορθώνει ὁ παντοδύναμος Θεός εἶναι καταπληκτικό. Ἀλλά καταπληκτικώτερο εἶναι τό τί κατορθώνει ὁ ἄνθρωπος διὰ τοῦ Θεοῦ.

- Οἱ Ἀπόστολοι ἔγιναν τὰ κάτοπτρα τοῦ ἡλίου τῆς Ἀναστάσεως. Καί πυράκτωσαν μυριάδες ψυχές.

- Ὁχι, λοιπόν, «**Θαύματα τῶν Ἀποστόλων**», ἀλλά «**Πράξεις τῶν Ἀποστόλων**», εἶναι ἡ ὀνομασία τοῦ θεοπνεύστου βιβλίου, πού ἐμφανίζει τὴν πορεία τῆς Ἀναστάσεως.

Ζητοῦν ἀποδείξεις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ; Ἄλλ' ὑπάρχει δυνατώτερη καί ἱστορικώτερη ἀπόδειξις ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τῶν Ἀποστόλων;

- Ἄν δῆς ἓνα λιοντάρι νὰ νικάη ἓνα λύκο, αὐτό δέν εἶναι καί τόσο καταπληκτικό. Λύκος, πού καταβρόχθιζε ὅλους τοὺς ἀθρώπους, ἦταν ὁ θάνατος. Τόν νίκησε τό λιοντάρι, «**ὁ λέων ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰούδα**» (Ἀποκ. 5,5), ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς, ὁ ἀναστάς Κύριος.

- Ἄν δῆς ὁμως ἓνα πρόβατο νὰ νικάη ἓνα λύκο, καί ὄχι μόνο, ἀλλά καί νὰ μεταβάλλῃ τό λύκο σέ πρόβατο, αὐτό εἶναι ἀσύγκριτα πιό καταπληκτικό.

Πρόβατα ἀδύνατα οἱ Ἀπόστολοι. Νίκησαν τοὺς λύκους, ὅλες τίς μανιασμένες δυνάμεις τοῦ κόσμου, πού ἐξε-

γέρθηκαν ἐναντίον τους. Καί ὄχι μόνο, ἀλλά λύκους κακότητος, ἀγριότητος καί πλάνης τοὺς μετέβαλαν σέ ἅγια πρόβατα τῆς μάνδρας τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ ἀληθινὸ Φῶς

Ἦ ἐν ἀρκεῖ ἄραγε ὁ φωτισμός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος; Δέν ἀρκεῖ τό «**Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου Φωτός**»; Δέν ἀρκεῖ τό «**Νῦν πάντα πεπλήρωται φῶτος, οὐρανός τε καί γῆ καί τὰ καταχθόνια**»;

- Δέν ἀρκεῖ τό «**Εγώ εἰμί τό Φῶς τοῦ κόσμου**»; (Ἰωάν. η' 12).

- Δέν ἀρκεῖ τό «**Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ (ἡ Ἐκκλησία)**»;

- Δέν ἀρκεῖ τό «**Ἑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου**»; (Ματθ. ε' 14).

- Δέν ἀρκεῖ τό «**Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων**»; (Ματθ. ε' 16).

- Δέν ἀρκεῖ τό «**Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί, οὐ**

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»
Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἄγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας. 25 Μαρτίου 124, Περιστερί

Ἐτησίᾳ συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολᾶρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

μή περιπατήση ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς»; (Ἰωάν. η' 12).

- Δέν ἀρκεῖ τό «Ἐγώ Φῶς εἰς τόν κόσμον ἐλήλυθα»; (Ἰωάν. ιβ' 46).

- Δέν ἀρκεῖ τό φῶς, πού «περιήστραψεν ἀπό τοῦ οὐρανοῦ» καί τύφλωσε σωματικά τόν Παῦλο καί τόν φώτισε ἐσωτερικά καί τόν ἄλλαξε; (Πράξ. θ' 3).

- Δέν ἀρκεῖ τό «Τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν»; (Πράξ. ιγ' 47).

- Δέν ἀρκεῖ τό «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε»; (Ἐφεσ. ε' 8).

- Δέν ἀρκεῖ τό «Υἱοί φωτός ἐστε καί υἱοί ἡμέρας»; (Α' Θεσ. ε' 5).

- Δέν ἀρκεῖ τό «Θαυμαστόν φῶς τῆς κλήσεως ἡμῶν»; (Α' Πέτρ. β' 9).

- Δέν ἀρκεῖ τό «Τό φῶς τό ἀληθινόν ἤδη φαίνει»; (Α' Ἰωάν. β' 8).

Χρειαζεται, λοιπόν, γιά κάθε μιά ἀπό τίς ἀναφορές αὐτές περί τοῦ οὐρανοῦ Φωτός καί κάποια λαμπάδα; Οἱ λαμπάδες καί τά ποικίλα φῶτα καί φαναράκια, ἀκόμα καί κατά τή λαμπροφόρο Ἐναστασι, εἶναι **συμβολικά**, πού μᾶς ὑποδεικνύουν τό ἀληθινό Φῶς τοῦ Χριστοῦ, τό **μοναδικό Φῶς** τοῦ Εὐαγγελίου καί τόν ἅγιο Φωτισμό.

Χωρίς αὐτά τά τρία Φῶτα κανένα ἄλλο φῶς δέν ὀδηγεῖ στή μετάνοια καί τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία.

Μαρτύρια κατὰ τῶν χριστιανῶν

Ἡ Ἐκκλησία ἀεί (πάντοτε) διώκεται. Οἱ χριστιανοί, κατὰ τό λόγο τοῦ Κυρίου μας, θά εἶναι «μισούμενοι ὑπό πάντων διά τό ὄνομά Του» (Ματθ. ι' 22). Οἱ ἀπηνεῖς **διωγμοί** τῶν πρώτων αἰώνων ἀναβίωσαν καί κατὰ τήν περίοδο τῆς **Τουρκοκρατίας** καί κατὰ τήν περίοδο τῆς ἄγριας **κομμουνιστοκρατίας** στίς χώρες τοῦ Ἀνατολικοῦ «μπλόκ».

Ἀναβιώνονται καί σήμερα, μέ δράστες τούς **φανατικούς ἰσλαμιστές**. Κάθε τόσο τρομοκράτες («τζιχαντιστές») ὀργανώνουν ἐπιθέσεις κατὰ χριστιανικῶν στόχων. Ἡ συλλαμβάνουν χριστιανούς καί τούς ἀποκεφαλίζουν ἢ ὡς ὀμάδες θα-

νάτου ἐξορμοῦν σέ χριστιανικούς ναούς, ἐν ὧρα θείας Λειτουργίας.

- Δέν ἔχει σημασία ἄν οἱ διωκόμενοι καί φονευόμενοι εἶναι Κόπτες ἢ Παπικοί ἢ Ὀρθόδοξοι. Γιά τούς τρομοκράτες ἰσλαμιστές οἱ διαφορές αὐτές δέν λένε τίποτε. Αὐτοί ἓνα θέλουν: Νά ἐξοντώσουν τούς **χριστιανούς** καί τόν **Χριστιανισμό**.

- Ὅταν χριστιανοί ὀδηγοῦνται στό μαρτύριο, μόνο σκληροί θρησκευτικοί φανατικοί μποροῦν νά παραμένουν ἀπαθεῖς, ἐπειδή τάχα οἱ θυσιαζόμενοι γιά τόν Ἰησοῦ Χριστό δέν εἶναι... ὀρθόδοξοι!

Μακάρι ὅλοι οἱ χριστιανοί νά ἦσαν ὀρθόδοξοι! Ἄλλ' ὅταν ὁμολογώντας κάποιοι Χριστόν χύνουν τό αἷμα τους, ποιά σημασία ἔχει τό ὅτι γεννήθηκαν π.χ. κόπτες; Τό **χάρισμα**, πού ἔχουν ὠρισμένοι ἀπό αὐτούς, δηλαδή «τό ὑπέρ Χριστοῦ πάσχειν» (Φιλιπ. α' 29), εἶναι χάρισμα μαρτυρίου. Καί τό **μαρτύριο** εἶναι τό **εἰσιτήριο** γιά τήν ἐπουράνια βασιλεία.

- Οἱ περισσότερες ἀπό τίς ἐπιθέσεις τῶν ἰσλαμιστῶν σέ λατρευτικούς χώρους γίνονται σέ ναούς Κοπτῶν.

- Τόν παρελθόντα Δεκέμβριο μπήκαν στόν Καθεδρικό Ναό τῶν Κοπτῶν στό Κάιρο καί σκόρπισαν τό θάνατο. 25 χριστιανοί ἐκκλησιαζόμενοι σκοτώθηκαν ψάλλοντας ὕμνους στόν Τριαδικό Θεό. Διπλάσιοι οἱ βαρεῖα τραυματισμένοι.

- Τήν Κυριακή τῶν Βαῖων, 9 Ἀπριλίου 2017, ὄρμησαν οἱ τρομοκράτες σέ Ναό στήν πόλι Τάντα στό Δέλτα τοῦ Νείλου. Θύματα 21 νεκροί καί 50 τραυματίες.

- Καί Ὀρθόδοξοι λατρευτικοί τόποι γίνονται στόχοι τρομοκρατικῶν ἐπιθέσεων. Εὐθύς μετά τό Πάσχα ἔγινε ἐπίθεσις σέ φρουρούς τῆς ἱ. Μονῆς **Ἁγίας Αἰκατερίνης Σινᾶ**. Ἄλλά τά περισσότερα δεινά ἀπό πλευρᾶς ὀρθοδόξων τά ὑφίσταται τό Πατριαρχεῖο **Ἀντιοχείας**.

- Ἐμεῖς ἐδῶ, οἱ λεγόμενοι Ὀρθόδοξοι, ζοῦμε ἀκόμα τόν **ἀκίνδυνο Χριστιανισμό**. Μέ ἓνα εἶδος θρησκευτικοῦ ναρκισσισμού κρατᾶμε τά βᾶγια ἢ ἄλλα θρησκευτικά σύμβολα. Ζοῦμε σχετικά μέ ἀνέσεις καί καλοπέρασι. Καί ἀποδιώχνουμε τό ἐνδεχόμενο ἑνός διωγμοῦ.

Θά κρατήση πολύ ακόμα ή είδυλλιακή κατάσταση; Μήπως όφείλουμε νά έτοιμάζουμε τόν έαυτό μας για «πειρασμόν» (Σοφ. Σειρ. β' 1), για δοκιμασία, για διωγμό, για μαρτύριο;

• Βεβαίως όφείλουμε νά προσευχώμαστε «*ύπέρ ειρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου*». Καί βεβαίως όφείλουν όλα τά λεγόμενα χριστιανικά κράτη νά έμποδίσουν τήν έξάπλωσι τής κάθε είδους **τρομοκρατίας**.

Αυτά όμως δέν μᾶς έμποδίζουν νά συμπαραστεκώμαστε στους χριστιανούς πού βασανίζονται καί νά θαυμάζουμε τήν πίστι καί τό χάρισμά τους.

Έφιαλτικό τό δημογραφικό

Η οίος Έλληνας άμφιβάλλει, ότι τό μεγαλύτερο θέμα σήμερα στή χώρα μας είναι τό **δημογραφικό**; Δέν είναι άπλως θέμα. Είναι **έφιάλτης**. Καί ή οικογένεια δέν είναι πλέον θέμα· είναι τό **θῦμα**, τό τραγικό θῦμα. Τό κτυποῦν άπ' έξω, προσπαθώντας τό Κράτος νά ξεριζώση κάθε οικογενειακή άξία, ν' άποκόψη καί τό τελευταίο κλαδί τοῦ εύλογημένου δένδρου καί νά γελοιοποιήση κάθε εικόνα ιερή τής οικογενείας καί τοῦ γάμου.

• Η οικογένεια άπό **θαῦμα** καταντᾶ όλο καί περισσότερο θῦμα. Κτυπιέται καί άπό μέσα. Άπ' έξω κτυπιέται μέ τούς αντιοικογενειακούς νόμους. Άπό μέσα κτυπιέται μέ τήν **άποφυγή τής τεκνογονίας** καί μέ τίς **έκτρώσεις**.

• Οί στατιστικές φανερώνουν τήν τραγική πληθυσμιακή κατρακύλα τής χώ-

ρας μας. Άναδημοσιεύουμε άπό τό περιοδικό «**Ό κόσμος τῶν πολυτέκνων**» (όργανο τής Άνωτάτης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων Έλλάδος) μαῦρα νούμερα, πού δείχνουν τόν όσημέραι άφανισμό τής Έλλάδος:

ΕΤΟΣ	ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ	ΘΑΝΑΤΟΙ
2011	106.428	111.099
2012	100.371	116.668
2013	94.134	111.794
2014	92.149	113.740
2015	91.847	121.212
2016	93.418	118.623

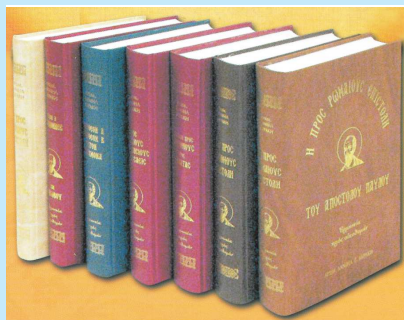
ΣΥΝΟΛΑ 578.347 693.136

• Δηλαδή τό 2016 οί θάνατοι ήσαν 25.205 περισσότεροι άπό τίς γεννήσεις. Συνολικά δέ τήν τελευταία έξαετία οί θάνατοι υπερέβησαν τίς γεννήσεις κατά 114.789. Σέ τρεῖς δεκαετίες περίπου ό πληθυσμός τής Έλλάδος θά έχη συρρικνωθῆ στους 7.000.000 κατοίκους!

• Δέν θά έξετάσουμε έδῶ τίς τραγικές έπιπτώσεις σέ θέματα οικονομικά, έθνικης ασφάλειας, έπιβιώσεως κ.λπ. Για παρόμοιες παραμέτρους άγωνίζονται οί **Σύλλογοι Πολυτέκνων**, μέ επί κεφαλής τήν ΑΣΠΕ. Μέ συνεχῆ διαβήματα ζητοῦν τή στήριξι τῶν πολυτέκνων οικογενειῶν, ὥστε όχι μόνο νά διατηρηθοῦν οί ύπάρχουσες, αλλά καί νά αύξηθοῦν. Δυστυχῶς καί τά λίγα προνόμια, πού είχαν οί πολύτεκνοι, όλο καί τά χάνουν, άφοῦ στόν οικονομικό όλεθρο σπρώχνουν ή λεγόμενη «κρίσις» καί ή σκληροκαρδία τῶν κυβερνώντων.

• Έμεῖς έδῶ δέν ζητᾶμε άπλως τή στή-

Προσφορά

Πασχαλινή προσφορά για τούς άναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας.

• Οί 14 έπιστολές τοῦ άποστόλου Παύλου, έρμηνευμένες άπό τόν άρχιμ. Δανιήλ Γ. Άεράκη, σέ έπτά τόμους καλλιτεχνικής βιβλιοδεσίας, άπό 140, μόνο 80 ευρώ. Η προσφορά άποστέλλεται επί αντικαταβολῆ μέ δῶρο τά ταχυδρομικά έξοδα.

• Πληροφορίες καί παραγγελίες στά τηλέφωνα: 2103212713 καί 2109765440.

ριξί των πολυτέκνων. Ζητάμε και την υποστήριξη του θεσμού της οικογενείας, κυρίως από τη Μητέρα Έκκλησία.

Άπιστία ή αποφυγή της τεκνογονίας

Έμισε ή Ελλάδα από ναούς και έξωκλήσια και άδειασε από οικογένειες μέ παιδιά. Τά μανουάλια των ναών είναι γεμάτα από λαμπάδες αναμμένες, ενώ οι λαμπάδες της τεκνογονίας είναι σβησμένες στά μανουάλια της ζωής.

- Έπαυσαν να μιλάνε οι κήρυκες της Έκκλησίας για τό θέλημα του Θεού, πού για μιά οικογένεια είναι ή τεκνογονία. Δυστυχώς και στό μυστήριο της Έξομολογήσεως άμνηστεύεται τό έγκλημα της άποφυγής της τεκνογονίας!

- Άν για νά σκοτώσης τό θαῦμα της ζωής, πού λέγεται παιδί, ύφίσταται ό φονικός τρόπος της έκτρώσεως, για νά έμποδίσης τό θαῦμα της παιδοποιίας (άποφυγή της τεκνογονίας) έχουν έφευρεθή περισσότεροι από δέκα δόλιοι τρόποι!

- Καιρός ν' άσχοληθή ή Έκκλησία μέ τό ζήτημα της άποφυγής της τεκνογονίας. Νά στηρίξη την πίστι των νέων ζευγαριών, ότι τά παιδιά είναι εύλογία, αλλά και φροντίδα του Ουρανίου Πατέρα.

- Άν μπορούσαμε να δοῦμε την εικόνα των ουρανίων πραγμάτων, θ' άκούγαμε 100 φορές να κτυποῦν πένθιμα κα-

Όσοι μπορούν, στέλνουν τά 10 ευρώ ετησίως

Θά διευκολυνθή ή έκδοσις του περιοδικού μας, αν οι φίλοι άναγνώστες στείλουν τή συνδρομή (10 ευρώ) και για τό έτος 2017.

- Στο λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στο λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικά στη διεύθυνσι: «**Βαπτιστής**», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Αθήνα.

- Του έξωτερικού τό έμβασμα στό όνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: 2103212713 - 2103212107.

μπάνες στον ουρανό και μιά φορά μόνο αναστάσιμη καμπάνα!

- Κάθε φορά, πού ένα παιδί σκοτώνεται μέ την έκτρωσι και κάθε φορά πού ένα άντρόγυνο λαμβάνει πονηρά μέτρα για νά μή γεννηθή παιδί, κτυπά πένθιμη καμπάνα. Ένώ κάθε φορά, πού ένας άμαρτωλός μέ δάκρυα μετανοεί ή μιά μητέρα κυφορεϊ, κτυπά χαρμόσυνα ή ούράνια καμπάνα (Λουκ. ιε' 7. Ματθ. ιθ' 24).

- Έκκλησι στους έξομολόγους πατέρες: Βοηθήστε! Στηρίξτε! Συμβουλευέτε! Μήν υποχωρείτε! Πάνω από όλα είναι τό θέλημα του Θεού.

Κατασκήνωση 2017 Άγίου Στεφάνου Περαχώρας Λουτρακίου

Άγόρια Δημοτικού

27 Ιουνίου - 6 Ιουλίου

Άγόρια Γυμνασίου-Λυκείου

7-19 Ιουλίου

Κορίτσια

20 Ιουλίου - 3 Αυγούστου

Πληροφορίες στά τηλέφωνα:

2103212713, 2109765440